

Rozhovor ministra zahraničních věcí Ruské federace Sergeje Lavrova pro francouzský televizní kanál TF1

- CZ24 News | 31. května 2022

RUSKO: [Ruská speciální vojenská operace na Ukrajině](#) probíhá již tři měsíce . Od té doby se Rusko potýká s problémy nejen na bojišti, ale i na mezinárodní scéně, kde je obviňováno z válečných zločinů. Jaký je výsledek této vojenské operace? Nyní můžete shrnout: je to úspěch, nebo spíše neúspěch? Navíc jste před pár dny prohlásil: „[kolektivní Západ“ nám vyhlásil totální hybridní válku... Udělali jsme vše, abychom se přímému střetu vyhnuli. Ale jakmile je výzva hozena, přijímáme ji](#) . Co jsi myslel? Jak bys chtěl odpovědět? Znamená to, že za týden nebo měsíc může vypuknout třetí světová válka a dojde k jadernému útoku?

Mohl byste začít shrnutím výsledků této operace? Je to úspěch, nebo spíše prohra?

Ministr zahraničí Lavrov: Na rozdíl od našich západních kolegů nehoníme se za vnějšími vlivy a nepovažujeme žádné akce, které podnikáme na mezinárodní scéně, za směřující k získání souhlasu nebo dosažení úspěchu, jak jste řekl. **Děláme, co musíme. Chráníme lidi, ruský jazyk, vystavené přímé diskriminaci a agresi ze strany režimů na [Ukrajíně](#) za P. A. Porošenka a za V. A. Zelenského. [Bráníme Ukrajinu před nacismem](#) , který tam pokračoval po mnoho let s přímým souhlasem Západu. Bylo mu jedno, co se děje s ruským jazykem a vzděláním, s ruskými médii, která byla zákonem zakázána. Již mnoho let klepeme na různé dveře v Evropě, [USA](#), vyzývající naše západní kolegy, aby donutili Ukrajinu plnit své závazky, které na sebe vzala přistoupením k řadě evropských a mezinárodních úmluv. Západ k tomu byl hluchý. Stejně jako byl hluchý k tomu, že Ukrajina veřejně odmítla splnit rezoluci Rady bezpečnosti OSN, která schválila Minské dohody podepsané [Francií](#) a [Německem](#) . Po mnoho let jsme přesvědčovali Západ, že Ukrajina by neměla být zatahována do [NATO](#) . Aliance se již pětkrát přiblížila k ruským hranicím, v rozporu se všemi sliby, které nám byly dány, když Sovětský svaz zmizel. Zatahnout Ukrajinu do NATO znamenalo vytvořit přímou hrozbu přímo na hranici Ruské federace.**

Pokrytectví takového postoje Západu lze nejlépe posoudit podle reakce na rozhodnutí, která přijaly Spojené státy, Severoatlantická aliance ve vztahu k situacím jako Jugoslávie v roce 1999, [Irák](#) v roce 2003, [Libye](#) v roce 2011. Všechna tato vojenská dobrodružství zahájily Spojené státy na základě toho, že tato ohniska napětí pro ně představují hrozbu. Hrozba, jak víte, byla deset tisíc kilometrů od amerického pobřeží. Přesto všichni poslušně následovali postup Washingtonu, který nejprve zničil Jugoslávii, poté Irák a Libyi. V těchto konfliktech bylo ztraceno přes milion civilních životů. Nikdo ani nehnul obočí. Všichni si mysleli, že je to normální, protože hlavní „suverén“ v tomto světě velí všem. Výjimkou je „irácká krize“, kdy se Francie a Německo pokusily vznést námitku proti zcela neopodstatněným a nepřijatelným akcím Washingtonu. Ve všech ostatních případech všechny evropské země slepě souhlasily s tím, že Spojené státy mají právo vyhlásit ohrožení své bezpečnosti kdekoli na světě a udělat, co se jim hodí.

Rusko nevyhlásilo ohrožení své bezpečnosti ze dne na den, ale po mnoho let naléhalo na Západ, aby nedělal Ukrajinu „protiruskou“, nevytvářel vojenskou hrozbu pro ruský stát z území Ukrajiny, nevměšoval se do ruského jazyka, vzdělání a kultury. Západ si s tím hlavu nelámá. Hrozba přímo na

našich hranicích, na kterou upozorňujeme již řadu let, byla zcela ignorována. **Jak by například Francie reagovala, kdyby [Belgie](#) zakázala francouzštinu? Nebo co by dělala Anglie, kdyby [Irsko](#) zakázalo angličtinu? Představte si na chvíli, kdyby [Finsko](#) zakázalo švédštinu. V evropské „hlavě“ si to nelze představit. Ohledně ruského jazyka to bylo celé Evropě jedno.**

Naše vojenská operace byla nevyhnutelná. Dlouho jsme se snažili dostat na Západ. V prosinci 2021 byla Spojeným státům i Severoatlantické alianci opět [nabíduta](#) smlouva o evropské bezpečnosti. Nebyli jsme vyslyšeni. A v roce 2009 Rusko navrhlo [Smlouvu o evropské bezpečnosti](#), která by zakotvila princip, že bezpečnost by měla být rovná a nedělitelná a žádná země na našem společném kontinentu by neměla posilovat svou bezpečnost na úkor bezpečnosti ostatních. Tu podepsali všichni členové NATO a [OBSE](#). Ale aliance, navzdory tomuto politickému dokumentu a závazkům, přesto pokračovala v expanzi a ignorovala ruské obavy a naše bezpečnostní zájmy. V roce 2009 jsme navrhli smlouvu, která by tento politický závazek uzákonila. Bylo nám řečeno, abychom na to ani nemysleli. Právní záruky bezpečnosti lze poskytnout pouze členům Severoatlantické aliance. Vydrželi jsme dlouho. [Další pokus](#) proběhl v prosinci 2021.

7. února 2022 navštívil Moskvu francouzský prezident Emmanuel Macron. Snad mu nebylo lhostejné, jak se situace vyvine. Vedl zajímavé rozhovory s prezidentem Vladimírem Putinem, mimo jiné o problému, o kterém nyní hovoříme. Během [tiskové konference po jednání](#). Prezident Vladimir Putin veřejně řekl, že jsme připraveni hledat dohody o bezpečnostních zárukách pro Ukrajinu, Rusko a všechny evropské země, ale záruky, které nebudou spojeny s rozšiřováním Severoatlantické aliance. Prezident Macron také mnohokrát mluvil o potřebě nové evropské bezpečnostní architektury, ale USA nedovolují nic dělat. A oni to nedovolí. Spojené státy si Evropu zcela podmanily. Vidíme touhu Francie prosazovat koncept „strategické autonomie“. Prezident Emmanuel Macron důsledně vystupuje z těchto pozic. Žádná z ostatních evropských zemí z toho ale není nadšená. Dokonce i Němci říkají, že bezpečnost Německa a Evropy je nemožná bez NATO.

Problémy, o kterých mluvíme, se vyhrotily zejména v souvislosti se situací na Ukrajině. **Zuřivost, s jakou Západ začal bránit své „mozkové dítě“ v podobě kyjevského režimu, ukázala, že tento režim byl po mnoho let záměrně živen s cílem představovat hrozbu pro Ruskou federaci, podkopávat naše právoplatné místo v bezpečnostní architektuře, bagatelizovat skutečnou roli Ruska a učinit z něj podřízenou pozici.**

Zmínil jsem návštěvu E. Macrona, jeho dobré a důvěryhodné vztahy s prezidentem V.V. Putin. K naší velké lítosti, pokud jde o podněcování ukrajinského nacionalismu, neonacismu, hraje Francie jednu z iniciativních rolí. Je nám smutno, když to vidíme. **Paříž aktivně vyzbrojuje Ukrajinu, včetně útočných zbraní. Požaduje vést válku „do hořkého konce“, „porazit Rusko“. To jen dokazuje, že všechny naše mnohaleté výzvy k Západu vyzývající k dohodě na rovnocenném základě nejen že nebyly vyslyšeny, ale záměrně ignorovány. To znamená, že Západ nikdy nechtěl rovné společenství a spolupráci s Ruskou federací.**

Nyní lépe rozumíme tomu, co se dělo, co způsobilo „euforii“ po skončení studené války a zániku Sovětského svazu. Pak se začalo mluvit o univerzálních hodnotách, společném osudu Evropy od Atlantiku po Ural a Tichý oceán. To byla krásná slova. Jakmile došlo ke skutečným krokům k realizaci těchto hesel, Evropa projevila „odmítnutí“.

Nechceme říci, že cesta k obnovení dialogu je odříznuta. Ale posuzujme evropské záměry pouze z praktických záležitostí. **Dostali jsme vážnou lekci. V tomto smyslu se situace od konce studené války změnila.**

Co se týče samotné operace, probíhá podle plánu.

Otázka (přeloženo z francouzštiny): Pojdme se bavit o [válce na Donbasu](#) , kde nepřátelství zesílilo? Strávil jsem tři měsíce v Donbasu, cestoval jsem mezi Doněckem a Luhanskem, několikrát jsem jel do Mariupolu. Město je zničené, viděl jsem hodně utrpení. A všichni bojovníci mi řekli, že válka bude pokračovat a bude krvavá. Bude „bitva o Donbas“ poslední? Omezí se speciální operace na osvobození Donbasu? Budou skutečná mírová jednání? A co požadujete od Ukrajiny dnes?

Ministr zahraničí Lavrov: Požadujeme pouze to, co již oznámil ruský prezident Vladimir Putin od samého začátku [speciální vojenské operace](#) , totiž aby kyjevský režim přestal zabíjet civilisty na Donbasu. Dělal to dlouhých osm let po převratu v roce 2014 navzdory podpisu minských dohod a s podporou Paříže a Berlína.

Vyzvali jsme Německo a Francii, aby zastavily tuto nezákonnost, aby přestaly podporovat režim, který zabíjí své vlastní občany. Odpověděli, že chápou, proč Kyjev nechce mluvit s Doněckem a Luganskem. Chápou a podporují. Na rozdíl od toho, co napsal a podepsal prezident Francie a německá kancléřka, Berlín a Paříž ve skutečnosti odmítly přímý dialog mezi Kyjevem a samozvanými republikami.

Chci upozornit vaši pozornost a vaše posluchače: bez odbočky do této dlouhé historie čerpání Ukrajiny ze Západu jako nepřítel Ruska (není pochyb o tom, že to byla vědomá politika), je těžké pochopit, co se nyní děje . Jsou důvody, které nám nezbyly, než [chránit ruský lid žijící na Ukrajině](#) a občany této země před neonacistickou svévolí, chránit ruský jazyk a kulturu. Představte si, že Belgie zakázala francouzštinu. Co by udělal francouzský prezident Macron? Šli byste k volbám a vyzvali své voliče, aby se s tím smířili? Pochybuji.

Stanovujeme cíle: ochrana lidí; demilitarizace Ukrajiny (na jejím území by neměly být žádné zbraně ohrožující Rusko); obnovení práv ruského jazyka v souladu s ústavou Ukrajiny (kyjevský režim ji porušil přijetím protiruských zákonů) a úmluvami (jejichž členem je Ukrajina); denacifikace. Nacistická a neonacistická teorie a praxe hluboce pronikla do „látky“ každodenního života na Ukrajině a je zakotvena v zákonech této země.

Na to jsme také upozornili. Západní „přátelé“ „pokrčili rameny“. Nyní je jasné, že to považovali dokonce za užitečné. Cílem bylo vytvořit hrozby pro Rusko, zadržet naši zemi.

Ano, lidé umírají. Ale operace trvá tak dlouho, především proto, že ruská armáda zapojená do operace má nařízeno kategoricky se vyhýbat útokům a úderům na civilní infrastrukturu. Útokům podléhají pouze vojenská zařízení, hromadění techniky a živé síly. Proto jednáme jinak než ukrajinská armáda a neonacistické prapory, které využívají civilisty jako lidské štíty.

Pokud jste tam byli, viděli jste (nebo slyšeli), že tyto „prapory“ umísťují těžké zbraně v obytných čtvrtích, v blízkosti škol, nemocnic, školek. Pravidelně ostřelují Doněck. Civilní obyvatelstvo tím trpí. Zřejmým úkolem je „vytlačit“ ukrajinskou armádu a „prapory“ mimo Doněckou a Luhanskou oblast.

Pokud jde o zbytek území, kde žijí lidé, kteří nechtějí přerušit vazby s Ruskem, rozhodne obyvatelstvo těchto regionů. Nemyslím si, že se rádi vrátí k moci neonacistického režimu, který prokázal svou naprostou rusofobní podstatu. Rozhodnout se musí sami lidé.

Otázka (přeloženo z francouzštiny): Bude „bitva o Donbas“ poslední? Mnoho Evropanů se ptá, zda po Donbasu budou další boje?

Ministr zahraničí Lavrov: Právě jsem odpověděl na tuto otázku. Osvobození Doněcké a Luhanské

oblasti, uznané Ruskou federací jako nezávislé státy, je absolutní prioritou.

Ve vztahu k ostatním územím Ukrajiny, kde probíhá vojenská operace, je na obyvatelích těchto regionů, aby rozhodli o své budoucnosti. Sami se musí rozhodnout, v jakém prostředí budou nadále existovat: v prostředí vytvořeném prezidentem V. A. Zelenským a jeho týmem.

Otázka (přeloženo z francouzštiny): Byly Doněcká a Luganská republika anektována Ruskem?

Ministr zahraničí Lavrov: Tady nejde o anexi. Pokud jste tam byli, asi víte, že v reakci na protiústavní státní převrat v únoru 2014, kdy byly podpisy Francie, Německa a [Polska](#) jednoduše ignorovány (opozice na tyto podpisy „poplivala“ a porušila smlouvu s tehdejší prezidentem), v reakci na převrat a prohlášení vůdců státního převratu o nutnosti vyhnat Rusy odkudkoli, zakázat status ruského jazyka na Ukrajině, obyvatelé východní Ukrajiny uvedli, že neuznávají převratu a nechtěl uznat úřady, které se zmocnily Kyjeva a prohlásily se za vládu. Tehdy to začalo. Francie, Německo, [Evropská unie](#) mlčely. Možná byly šťastné.

Poté vyhlásili DNR a LNR. Za tímto účelem k nim Kyjev vyslal vojáky, kteří začali bombardovat Doněck a Luhansk letadly. Evropa mlčela. Tehdejší prezident Francie F. Hollande „uspořádal“ normandský formát. Po mnoho měsíců se snažili konflikt zastavit. Přesvědčili jsme Doněck a Lugansk, aby se vzdaly své deklarované suverenity, pokud budou implementovány Minské dohody: bylo pouze nutné udělit těmto územím zvláštní status. **Francie a Německo samy podepsaly, jaký by tento status měl být: ruský jazyk, vlastní donucovací orgány a zvláštní ekonomické vazby s Ruskou federací. Nic z toho nebylo provedeno.**

Dlouhých osm let pokračovali v zabíjení civilistů. Celá Evropa mlčela a řekla Rusku, že pokud Ukrajinci nechtějí plnit Minské dohody, ať je splní Moskva. Nyní V. A. Zelenskij mluví o připravenosti k jednání, ale nejprve si podmaní vše, co bylo 24. února pod jejich kontrolou, a pak budou mluvit. Proto nám nezbylo nic jiného, než uznat nezávislost těchto republik.

Pro nás se jedná o vojenskou operaci v souladu s oficiální žádostí suverénních států DLR a LPR, v souladu s článkem 51 Charty OSN, z něhož vyplývá právo na individuální a kolektivní sebeobranu. Tyto lidi chráníme a pomáháme jim obnovit jejich územní celistvost.

Otázka (přeloženo z francouzštiny): Prezident Macron nikdy nepřerušil komunikaci s Vladimírem Putinem. Přejete si v tomto dialogu pokračovat? Jaké jsou podle vás cíle komunikace? S přihlédnutím k narůstajícím ekonomickým sankcím Západu, dodávkám francouzských zbraní na Ukrajinu a také vzájemnému vyhošťování diplomatů si myslíte, že Rusko a Francie zůstanou partnery?

Ministr zahraničí Lavrov: Nikomu se nevnučujeme. Pokud s námi chce někdo komunikovat, ruský prezident Vladimir Putin nikdy neodmítne své kolegy, kteří požádají o telefonický rozhovor nebo osobní schůzku. To je všem dobře známo. Ministr zahraničí a další členové ruského vedení dělají úplně totéž.

Řekl jste, že diplomaté jsou vyhoštěni z obou stran. Nikoho jsme nevyhodili. Tyto sankce, podobné hysterii (řekl bych až někde v agónii), inicioval Západ. Rychlost, s jakou byly uvedeny, a jejich délka ukazují, že nebyly složeny „za jednu noc“. Připravovali se dlouho. Je nepravděpodobné, že by tyto sankce byly zrušeny. Spojené státy alespoň ne veřejně, ale v kontaktech se svými spojenci říkají, že až to všechno skončí, sankce stále zůstanou. **Nejde o Ukrajinu, která funguje jako nástroj, „vyjednávací čip“, ale o brzdění rozvoje Ruska. Brání Západu nastolit unipolární svět, který Washington vyhlásil s poddajným souhlasem Evropy. Co Evropa v této geopolitické situaci získá? Nevím. Politologové nyní píší, že z hlediska vyhlídek do budoucna je hlavním**

poraženým v celém tomto příběhu Evropa.

Vždy jsme respektovali touhu Francie bránit nezávislost kontinentu. Prezident Macron se ve svých projevech snaží navázat na tradice svých velkých předchůdců ohledně „strategické autonomie“. Vynalezli „strategický kompas“, aby militarizovali Evropskou unii a dali jí vojenský rozměr. To pravděpodobně nebude užitečné, protože v každém případě je polovojenská EU Severoatlantická aliance již považována za přívěsek NATO, a nikoli za nezávislý subjekt, který bude sám rozhodovat o tom, kde a jak použije ozbrojené síly. Jsem si jist, že to Evropská unie nebude moci udělat.

Ale samozřejmě o těchto věcech musíme mluvit. Pokud nás zajímá spravedlnost na Zemi a to, k čemu se přihlásili všichni naši prezidenti v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě, aby se uvádělo do praxe, tedy že bezpečnost by měla být pouze rovná a nedělitelná a nikdo by neměl posilovat svou bezpečnost za úkor zájmů ostatních, pak je samozřejmě potřeba mluvit.

Po všech těchto událostech, které ukázaly skutečný záměr Západu ve vztahu k Rusku, budeme hovořit z poněkud jiných pozic a nebude již možné přijímat sliby víry.

Otázka (překlad z francouzštiny): Ожидаете ли Вы, что Франция и Э.Макрон подключится к завершению этой «войны»?

Ministr zahraničí Lavrov: Jak jsem řekl, nezávisí to na nás. Pokud se prezident Macron obrátí na Vladimira Putina s návrhem na komunikaci, odpovím vám se zárukou: tento požadavek bude samozřejmě podpořen.

Nikomu se nevnučujeme a slyšíme, jak všichni lídři EU bez výjimky veřejně obviňují Rusko z agrese, používají spíše agresivní slovník. Pokud se za tímto slovníkem skrývá touha řešit problémy, které způsobily současnou krizi v oblasti evropské bezpečnosti, budeme vždy připraveni na rozhovor. E. Macron má s V. V. Putinem dlouhodobý vztah založený na důvěře. Pokud takový kontakt nabídne, bude nabídka přijata.

Otázka (překlad z francouzštiny): Jako jeden z nejbližších ministrů prezidenta Vladimira Putina s ním pravděpodobně komunikujete každý den. V Evropě se šušká, že je nemocný, že je naštvaný, protože jeho původní plán nebyl uskutečněn. Je to tak?

Ministr zahraničí Lavrov: Prezident Vladimir Putin se objevuje na veřejnosti každý den. Můžete ho sledovat na obrazovkách, číst a poslouchat jeho projevy. Nemyslím si, že příčetní lidé v této osobě vidí známky nějaké nemoci nebo nemoci. Nechávám na svědomí těch, kteří takové fámy šíří i přes každodenní příležitosti, aby se ujistili, kdo a jak vypadá.

[ZDROJ](#)